

वाच तिथेर्निष्क्रमणं परे”। “दण्डैकरजनीयोगः” ति० त०।

१८५५ हभेदे तल्लक्षणभेदादि अग्निपु० २४१ अ० यथा

“मण्डलासंहतौ भागो दण्डास्ते बहुधा दृष्टुः।
तिथ्यगृह्यस्तु दण्डः स्यात् भोगोऽन्या इतिरेय च।
मण्डलः सर्वतो दृष्टिः पृथगदृष्टिरसंहतः। प्रदरो दृ-
कोऽसृष्टः चापो वैकुञ्चिरेव च। प्रतिष्ठः सुप्रतिष्ठश्च
ग्रन्थो विजयसङ्गतौ। विशाखो विजयः सूची स्यूपा-
कर्णचमसूत्रौ। सर्पासो बलयश्चैव दण्डभेदाश्च दुर्जयाः।
अतिक्रान्तः प्रतिक्रान्तः कक्ष्याभ्याञ्चैकक्षपक्षतः। अति-
क्रान्तस्तु पक्षाभ्यां त्वयोऽन्ये तद्विपर्यये। पक्षोरस्यैरति-
क्रान्तः प्रतिष्ठोऽन्यो विपर्ययः। स्यूपापक्षो धनुःपक्षो
द्विस्यूपा दण्ड ऊर्ध्वगः। द्विस्यूपाऽन्यत्तिक्रान्तपक्षो-
ऽन्यस्य विपर्ययः। द्विचतुर्दण्ड इत्येते ज्ञेया लक्षणतः
क्रमात्। गोमूत्रिका हि सञ्चारी शकटो मकरस्तथा”

१८२२ आसुपायभेदे चतुर्थोपाये। ते चोपायाः सामदा-
नभेददण्डाः सर्वत्र प्रसिद्धाः। त अग्निपु० २४० अ०।
अन्येऽप्युपायाः सामादिप्रयोगविषयास्तोक्ता यथा

“साम दानं च भेदश्च दण्डोऽनेन्द्रजालकम्।
मायोपायाः सप्त परे निक्षिपेत् साधनाय तान्। चतुर्विधं
सूतं साम उपकारानुकीर्तनात्। मिथः सस्वस्वकथनं
सुदूर्पं च भाषणम्। आयाते दर्शनं वाचा तवाह-
मिति चार्पणम्। यः सम्प्राप्तवर्गोऽर्ग उत्तमाधमम-
ध्यमः। प्रतिदानं तदा तस्य गृहीतस्यानुमोदनम्।
द्रव्यदानमपूर्वं च स्वयंपादप्रवर्तनम्। देयश्च प्रति-
भोक्तुं दानं पञ्चविधं सूतम्। स्नेहरागापनयनं संह-
र्षोत्पादनं तथा। मिथो भेदश्च भेदज्ञेयश्च त्रिविधः
सूतः। बधोऽर्चहरणं चैव परिक्रमश्चिदा दमः।
प्रकाशश्चाप्रकाशश्च लोफद्विष्टान् प्रकाशतः”। “दण्डस्य
दर्शनदुष्टान्, प्रलभ्यानादि, शानतः। दानभेदेऽसूक्ष्मस्यान्
योषान् जनपदादिकान्। सामन्तादधिकान् भेददण्डा-
भ्यामपराङ्मनः। देवताप्रतिमानान् पूजयान्तर्गतैर्नरैः।
पुमान् स्त्रीवस्त्रसंवीतो निशि चाङ्गुतदर्शनः। वेतालोल्-
कापिशाचानां शिवानां च स्वरूपिता। कामतो रूपधा-
रित्वं शस्त्रान्प्रशस्त्राभ्युवर्षणम्। तमोऽग्निलोऽनलो
मेघ इति माया हास्यहृदी। जघान कीचकं भीम आ-
स्थितः स्त्रीस्वरूपताम्। अन्त्याये व्यसने युद्धे प्रहस्तस्या-
निवारणम्। उपेक्षेयं सूता भ्रातोपेक्षितश्च हिङ्गि-
मथा। सेवान्धकारदृष्टिर्गन्धर्वताङ्गुतदर्शनम्। दारस्थानं

च सेन्यानां दर्शनं ध्वजशालिनाम्। द्विजपाटितभि-
स्त्रानां संस्त्रतानां च दर्शनम्। इतीन्द्रजालं द्विषतां भी-
त्यर्थसंप्रकल्पयेत्”। २० विष्णो पु० “धनुर्वीरो धनुर्वेदो दण्डो
दमयिता दमः” विष्णु सं० ११ शिवे “शत्रुन्दमाय दण्डाय
पर्यचौरपटाय च” भा० शा० २८६ अ०। २२ दण्डाकारे
कञ्जौ स्तुत्यं परिवेषभेदे “परिधिस्तु प्रतिस्त्रयोर्दण्डस्तृजु-
रिन्द्रचापनिभः” ह० सं० १६ अ०। २३ दण्डवत्स्थिते
रविकरादेः संघाते “रविकिरणजलदमस्तां सङ्घातो
दण्डवत्स्थितो दण्डः। स विदिकस्थितो नृपायाम-
शुभो दिक्ष द्विजातीनाम्। शस्त्रभयातङ्ककरो दृष्टः
प्राङ्मध्यसन्निधु दिनस्य। युक्ताद्यो विप्रादीन् यदभि-
सुखस्तां निहन्ति दिशम्” २० अ०।

२४ राक्षः प्रजाशासनभेदे तत्सूत्ररूपादि भा० शा० १२१ अ०

“दृष्टुं कौरव्य! यो दण्डो व्यवहारो यथा च सः।
यस्मिन् हि सर्वमायत्तं स दण्ड इह केवलः। धर्मसंस्था
महाराज! व्यवहार इतीर्यते। तस्य लोपः कथं न
स्यात्कीर्तिवर्धितात्मनः। इत्येवं व्यवहारस्य व्यवहारत्व-
मिष्यते। अपि चैतत् पुरा राजन्! मनुना प्रोक्तमादितः।
सुप्रसीतेन दण्डेन प्रियाप्रियसमात्मना। प्रजा रक्षन्ति
यः सम्यक् धर्म एव स केवलः। यथोक्तमेतद्वचनं
प्रागेव मनुना पुरा। यन्मयोक्तं मनुष्येन्द्र! ब्रह्मणो
वचनं महत्। प्रागिदं वचनं प्रोक्तमतः प्राग्वचनं
विदुः। व्यवहारस्य चाख्यानाद्भवहार इहोच्यते।
दण्डे त्रिवर्गः सततं सुप्रसीते प्रवर्तते। दैवं हि
परमो दण्डो रूपतोऽग्निरित्येत्यतः। नीलोत्पलद-
श्यामशतर्दंश्चतुर्भुजः। अष्टपादौ कनयनः शङ्कु कर्णो-
र्हरोमवान्। जटी द्विजिह्वास्त्रास्त्रास्यो मृगराजतनु-
क्लदः। एतद्रूपं विभक्तुं यं दण्डो नित्यं दुराधरः।
असिर्जुहर्गदा शक्तिस्त्रिभुजं सुहरः शरः। सुषलं परशु-
श्चक्रं पाशो दण्डिर्द्वितीमराः। सर्वप्रहरणीयानि सन्ति
यानीह कानिचिद्। दण्ड एव स सर्वात्मा लोके
चरति मूर्त्तिमान्। भिन्दन् क्षिन्दन् रुजन् कलन्
दारयन् पाटयंस्तथा। चातयन्नभिधावंश्च दण्ड एव
चरत्युत। अस्मिन्विषयनो धर्मस्त्रीकृष्णवर्णा दुराधरः।
श्रीगर्भो विजयः शास्ता व्यवहारः सनातनः। शास्त्रं
ब्राह्मणमन्त्राश्च शास्ता प्राग्वदतां वर! धर्मपात्रोऽक्षरो
देवः सत्यगो नित्यगोऽप्यजः। असृज्जो ब्रह्मतनयो मनु-
ज्वरः शिवद्वारः। नामान्येतानि दण्डस्य कीर्त्तितानि